

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAMEGYE ES A MEGYEI GAZDASÁGI-EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Szécsenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.)

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Nyilvántartási cikkek garmondsora után 30 kr. fizetendő.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 50 kr
Községeknek, egész évre előfizetve 5 frt.

Hirdetési díjak.

egy 30 négyszög cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.

A regale és az erdélyi gazdasági egylet.

Deés, 1888. okt. 11.

A regale megváltásának ügye az érdekeltségnek mind nagyobb hulláma veti föl. Ezek közt a legnagyobb jelentőségű azon emlékirat, melyet az erdélyi regaletulajdonosok megbízásából állított össze az erdélyi gazdasági egylet.

Az emlékirat egész terjedelmében felöleli mindazon sérelmeket, melyeket első sorban az erdélyrészi birtokosság támaszt, a kormány által kontemplált törvényjavaslattal szemben. Felöleli és behatóan indokolja mindazt, a mi e kérdésben úgy a kolozsvári értekezleten, mint a hírlapi fejtegetésekben fölhozott. Tüzetesen mindent elmond ez az irat, a mit a regale-váltás ügyében a kormány és a képviselőház figyelmébe ajánlani kell. Irályban, a tárgyál szolgáló kérdés fejtegetésében, a correctivum szükségességének indokolásában, — egyaránt excellál a gazd. egylet emlékirata. A legkiválóbb munkálatok egyike, melyeket e nemből készíteni szokás. Méltó a kormány jóakaró támogatására és az érdekeltek figyelmére.

E meggyőződéstől áthatva, midőn lapunk szűk kerete nem engedi meg annak egész terjedelmében közlését, lényegét a következőkben sietünk közölni, megyénk érdekelt birtokosainak ez által is a kérdéssről tájékozást kívánván nyújtani.

Az emlékirat először is keresi a törvényjavaslat célját és alapgondolatát, (mely lehet nemzetgazdasági, pénzügyi vagy magánjogi) és egyiket is tisztán kifejezve nem látván, arra jut, hogy tisztán fiskális érdek volt az irányadó. Elismeri, hogy állam érdek javallhatja a regale megváltását, de ekkor „valódi és igazságos kárpótlást” kell adni, mert a mit most kontemplál a törvény-

javaslat, „ennél kedvezőtlenebb megváltási módot csak forradalmi idők jogfosztása esetében lehetne képzelni!” Bizonyítva a regale-jövedelem pozitív és emelkedő értékét, kiemeli, hogy a javaslat két súlyos sérelmet tartalmaz, t. i.: 1., hogy a kártalanítás egyetlen és kizárólagos alapját az 1882—1886-ik években regale alá vont jövedelem képezze, 2., hogy kezelési költségek czimén 20% leszámíttassék.

Nem nyugszik meg az egylet abban, hogy ennek hiányai ellen semmi orvoslatnak helye ne legyen. És itt egy mesteri fordulattal saját fegyverével veri meg a kormányt, midőn idézve a javaslat 3-ik paragrafusának 2-ik pontját, mely ha a jövedelem gyanus nagyságának tűnik fel, a valódi állapotnak kiderítését rendeli el — ugyanezt kívánja biztosítani a regalejogosultaknak is mindazon esetekben, midőn az 1882—1886-iki adóalapul felvett jövedelem kevesebb a ténylegesnél. Mert mikép is történt a bevallás? Hol haszonbérlet, hol gazdatiszt által, ki az adófizetést csökkenteni kívánta, cserevásár, vagy más szerzés esetén is követhetett el a jogelőd jövedelemtitkolást. Megengedhető-e ilyenkor a jogos vagyonnak egy harmadik személynél hibája miatti elkobzása?

Természetes, hogy a megállapított jövedelem a kormánynak igen kényelmes kulcs: csak szorozni kell az öt évi átlagot és mindig kikerül a kártalanítási összeg! Tiszteljük e kényelmi szempontot, de ez nem lehet indok arra, hogy ezernyi ezer jogosult, ezernyi ezer forintot véglegesen elveszítsen. Módot lehet, módot kell nyújtani a valódi jövedelem bebizonyítására, hiszen a galicziai hasontárgyu javaslat is azt mondja, hogy a jogérvényesen megállapított valódi jövedelem fog készpénzben kifizettetni. A hibás bevalláson kívül vannak esetek, hogy a jog kihasználása szünetelt, például hatósági intéz-

kedés, perlekedés stb. Ez ellen orvoslást is nyújt a javaslat, de nem kérünk belőle; mert a remedium a végén oda megy ki, hogy a pénzügyminiszternek konstatálni kellene a belügyminiszternek, (mint utolsó forumnak) nyilvánvalóan téves intézkedését; erre pedig nálunk csakugyan nincsen kadencia! Tehát midőn valamicske jogot akart adni a javaslat, akkor is — szemfényvesztést üzött!

Második főszerelem a 20% levonás kezelési költség czimén; mit az emlékirat egyszerűen „önkényes”-nek nevez. Hiszen a szóban forgó jövedelem az 1868. évi XXVI-ik törvénycikk 6-ik paragrafusa szerint nem nyers, hanem tiszta lövedelem, tehát oly tehermentes összeg, melyből semminemű levonásnak absolute helye nem lehet. A törvényjavaslat is érzi különben a gyenge pozíciót, mert az indokolásban azzal érvel, hogy a regaleért különben sem adtak sehol teljes értéket. Ez argumentumot az erdélyi gazdasági egylet emlékirata tisztelettel félreteresi s nem tartja jónak ily analógiák után indulni, mert megtörténhetnék, hogy a nem jogosultak nagy többsége elseperhetné a regalét s vele még sok egyebet.

Miután a kormánynak a regale forgalmi értékéről mondtak egy kisebb táblázat segítségével sikeresen megcáfoltatnak, az emlékirat befejezőleg megemlékezik a városok, egyházak testületek, érdekeiről; kiemeli az ugynevezett kebeles (Deésen antiquások) polgárok szándékolt megkárosítását.

E kérdés megoldására ugyan tüzetes javaslatot tenni nem kíván, de azt tanulmányozás és megfelelő intézkedés végett felemlíteni szükségesnek látja.

Az emlékirat nem terjed ki azon fontos kérdésre, hogy a kártalanítási összeg miért nem nyújtatik készpénzben és megnyugszik a javaslat azon rendelkezésében, hogy a jogosultak „papírban” lesznek kielé-

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

Gróf Csáky Albin

az új kultuszminiszter.

Gróf Csáky Albin Szepesmegyében Krompachon született 1841-ben. Atyja gróf Csáky Agost, anyja báró Prónay Iphigenia volt s így ő az ország egyik legrégebb magyar főúri nemzetségének sarja. Gimnáziumi tanulmányait Lőcsén, a jogi tanfolyamot Kassán és Budapesten végezván, 1863-ban ügyvédi diplomát nyert s 1865-ben, tehát alig 25 éves korában, Szepesmegye lőcsői kerületében képviselőnek választatván, a kiegyezési tárgyalásokat előkészítő s a kiegyezést utóbb megkötött országgyűlésnek egyik korjegyzője volt. Azonban még ezen országgyűlés befejezése előtt, 1868. április havában, az alkotmány visszaállítása után, Szepesmegye főispánjává kinevezetvén, ugyanazon évi május hóban Lőcsén, a megye székhelyén, főispáni székébe beiktattatott. Így tehát, dacára aránylag fiatal korának, az ország legrégebb főispánjainak egyike volt, s e mellett azok közül a főispánok közül való, kiket nemcsak hivataluk elfoglalásakor fogadott kitörő lelkesedés, hanem osztatlan rokonszenv kísért pályájukon és pedig évről-évre fokozódva. Állását nem pusztán méltóságnak tekintette, hanem nemes ámbicziótól és férfias kötelességérzettel áthatottan, melegen karolta fel, híven és buzgón ápolta a gondjaira bízott országresznek nem csupán közigazgatási érdekeit, hanem a társadalmiakat is. Tevékenysége

ébredtén a szunyadó erőket a megye és haza szolgálatában s termékeny tevényt a közszellem; ő szervezte Szepesben a népnevelési egylet s számos humanitárius és nemzeti irányú vállalkozás élén állt, mint fáradhatatlan buzgalmu, tevékeny elnök.

Hasznos szolgálatai s ifjú tettereje jogosult várakozással töltötték el iránta az ország intéző köreit, úgy, hogy a hetvenes években Szepesmegyén kívül Sárosmegye kormányzata is reá bízott, melynek főispánságáról csak 1878-ban mondott le, midőn megingott egészsége megnehezíté számára a kettős szolgálatot, annál is inkább, mivel az 1878-iki roz aratás és beállott burgonyabetegség a rá következő télen inséget hozván az ország felső megyéire, mint a nép nyomorának enyhítése céljából teendő intézkedésekre kinevezett kormánybiztosnak is rendkívüli tevékenységet kellett kifejtenie.

Buzgó hivataloskodásának s a közügyek körül immár huszonnégy év óta teljesített jó szolgálatainak elismerésül ő felsége a Lipót-rend középkeresztjével tüntette ki, melyhez utóbb a pápai Szent-Gergely rend, nagykeresztje is járult; a mult évben pedig ő felsége belső titkos tanácsosává nevezetvén ki, a megye közönsége megragadta az alkalmat, hogy bizalmának és ragaszkodásának szeretett főispánja iránt lelkes ovációknak adjon kifejezést. De a kormány részéről sem maradtak el a kísérletek, tehetségét nagyobb tevékenységi kör számára megnyerni; így 1880-ban a közös pénzügyminiszteri, utóbb pedig a közlekedésügyi tárczával kínálták meg, melyet azonban, egészségi állapotára való tekintettel, nem

fogadott el. Mint szónok is a legkiválóbbak egyike, a mint azt a főrendiházban fontosabb alkalmakkor elmondott beszédei is tanúsítják, melyek mindenkori a legnagyobb figyelemben részesültek. — Közigazgatási dolgokban az elsőrendű tekintélyek sorába tartozik és pedig nem csupán a gyakorlatban, hanem az elméleti téren is.

Gróf Csáky Albert 1866-ban vette nőül Bolza Anna grófnőt, kivel gyermekekkel megáldott boldog házasságot él s rendszeren a megye székhelyétől két órányira fekvő Mindszenti kastélyában tölti a szép nyári időt. Neje a legmivelőbb főúri hölgyek egyike, ki újabb időben irodalmi téren is igen szép sikerrel lépett föl. A gróf maga is több, szakszerű készütségről tanuskodó cikkel szerepel a publicistica téren s általában elmondhatni, hogy az irodalomnak és művészeteknek, különösen a zeneművészetnek alig lehetnek buzgóbb barátai, mint a lelkes grófi pár, melynek a magyar hazafias érzület szilárdítása körül is eléggé alig méltányolható érdemei vannak a felvidéken.

Ő felsége ez évi február hóban a főasztalnok-mesteri méltóságot ruházta rá és néhány nappal utóbb a főrendiház alelnökévé nevezte ki. — Így tehát, mint Magyarország zászlós ura foglalja el a miniszteri széket.

Gróf Csáky Albin vallás- és közoktatásügyi miniszternél midőn tisztelgett miniszteriumának tisztikara Berzeviczy államtitkárral élén, az államtitkár üdvözlétére a miniszter kijelentette, hogy sokáig habozott a miniszteri tárczát elfogadni, de a kötelességérzet elodáztatatlanná teszi a kiállást az exponált helyre. A miniszter Trefortról melegen emlékezett meg. Ezután a tisztikart az államtitkár bemutatta.

gitve. Tán opportunítási szempontból történt ez, mert ismeretes, hogy a kormány e tekintetben engedni nem fog, hiszen a „rosz nyelvek” már azt is tudni vélik, hogy egy s más pénzhatalmasság már előre is osztokodik a beseprendő sápon!

Az erdélyi gazdasági egyesület ezen emlékiratnak a pénzügyminiszterhez leendő felterjesztését-, pártolás végett a törvényhatóságoknak-, valamint az összes képviselőknek megküldését is elhatározta.

A gazdasági egyesület választmányi ülése.

Vármegyénk gazdasági egyesülete havi ülését e hó 10-én tartott meg, gr. Kornis Viktor elnökle alatt, melynek fontosabb tárgyai voltak:

1. Előadó titkár a megjelent tagokat tájékoztatólag előrebocsátja, a lapokban közlöttek alapján, hogy az állattenyésztés emelése érdekében a nagyméltóságú földmívelési miniszterium egy nagyfontosságú leiratot intézett a gazdasági egyesületekhez. Leiratában a miniszter előadja, hogy a kormány bikavásárlásokra az utóbbi 8 év alatt kezdetben 50,000, később pedig 150.000 forintot fordított, tapasztalatai nemcsak arról győzték meg, hogy ez eljárás már eddig is meghozta kívánt gyümölcsét, hanem, hogy még nagyobb áldozatoknak megfelelő nagyobb eredményeket is lehet elérni, ha a gazdaközönség saját autonóm körében kezelné a bikavásárlást, s azoknak a községekben való kiosztását. E meggyőződés folytán a miniszter el van határozva, hogy a községeknek bikákkal való ellátását jövőben az egyes vármegyék közönségének kezébe teszi le, illetőleg az illető megye közönségének kezelésére bizza. E szándékának kivitelét azonban a következő feltételektől teszi függővé: — 1. Az egyesület minden év jan. hó végéig tudomására hozni köteles az összeg nagyságát, melyet az illető évben önerejéből állattenyésztési célra fordítani kész. Ugyanily nagyságú összeget bocsát rendelkezésére az egyesületnek ugyanazon évben az országos állattenyésztési célokra, a törvényhozásilag rendelkezésre bocsátott hitelből. Az egyesületnek feladata leendő, hogy az általa felajánlott, mint a kormánytól nyert évi összegből a megállapított tenyészkerület jellegének megfelelő, átörököltető hibáktól ment bikákat vásárolni és azokat a területén lévő községekben az illető község vagyoni viszonyaihoz képest, esetleg árkedvezményvel 3 félévi részlettel törlesztés mellett elhelyezni. — 2. Az előző évben kiosztott bikák vételárából befolyó részletek hasonlóképen bikavásárlásokra fordítandók, egyszóval az állattenyésztés emelésére szánt tőke minél többször forgatandó, azaz a gazdasági egyesületnek oda kell törekednie, hogy egy évben minél több bikát vásároljon és helyezzen el a községekben. Magától értetődik, hogy azon esetre, ha a gazdasági egyesület által egy évben állattenyésztési célra felajánlott összeg a kormánytól ugyanazon évben nyert segélyösszeggel együtt oly tetemes összegre rug, hogy az ugyanazon évben az egyesület területén lévő községek által szükségelt bikák beszerzése után még fölösleg marad, ezen fölösleg tenyészállatok és borjuk díjazására, továbbá tejgazdaságok és tejszövetkezetek létesítésének előmozdítására is fordítható. (Hátha az egyesület nem rendelkezik a kívánt pénzüsszeggel, hogy és miként lesznek a szükségeltető bikák beszerzendők?) — 3. Ha a gazdasági egyesület megszűnnék vagy feloszlának, az összegyűlt állattenyésztési alap fölötti rendelkezés a földmívelési miniszteriumra száll, oly kötelezettséggel, hogy ezen alap csak az illető vármegye céljaira fordítható, a vármegye közönségének meghallgatása mellett. — 4. A gazdasági egyesület által állattenyésztési célokra felajánlott évenkénti összegről, nemkülönben az előző évekből befolyt vételár részletekről rendes okmányokkal felszerelt számadás vezetendő, mely minden év január 15-ig a földmívelési miniszteriumhoz terjesztendő fel. — Minthogy pedig már jó előre tájékozva óhajt lenni azon összeg iránt, melyet a földmívelési miniszterium a jövő évben a gazdasági egyesületek által önerejükkel állattenyésztési célra felajánlódó összegekhez képest fedezni lesz kénytelen, felkéri az egyesületet, hogy jelen leirat az érdemleges válasz ez évi december hó 1-ig hozzá felküldendő. — Ezen ügyre vonatkozólag

titkár felolvassa az erdélyi gazd. egyesület átiratát is, melyben tudatja egyesületükkel, hogy a földmívelési miniszterium e szándékának a Királyhágón inneni országrészekben való lehető keresztülvitelével az erdélyi gazdasági egyesület bízta meg. Ezen megbízás következtében egyesületünk f. évi november hó 1-ig a következő kérdésekre kér választ: 1. Létezik-e egyesületünk területén tenyész-bikaszükséglet, s ha igen, mintegy hány darab? 2. A szükséglet kizárólag az erdélyi magyar fajtára szorítkozik-e? 3. Mekkora összeget fordíthatna egyesületünk a maga erejéből évenként bikavásárlásokra. Az erdélyi gazdasági egyesület kilátásba helyezi, hogy egyesületünk válasza után nem fog késni az összes részleteket egyesületünk tudomására hozni. Hosszas eszmecsere után a választmány megbizta az elnökséget az erdélyi gazdasági egyesület kérdéseinek oly értelmű elválasztásával, hogy sajnálatára ez idő szerint egyesületünk saját erejéből bikavásárlásokra mitsem fordíthat. A nagyméltóságú földmívelési miniszter pedig felkértni határozatott, hogy jövőre nézve, mint vármegyei gazdasági egyesülettel, hasonló esetekben közvetlen összeköttetésbe lépni kegyeskedjék, annál is inkább, mert a miniszter fennemlített leiratában semmi említés nem tétetik ily közvetítő eljárásról.

2. Olvastatott a magyar gazdák hadsereg-ellátási szövetkezete igazgatóságának a gazdasági egyesületekhez intézett körlevele, melyben tudatja, hogy a magyar gazdák hadsereg ellátási szövetkezete megalakult. A szövetkezet megkezdte a nagy munkát, kincstár által szükségelt terményeket a mily mérvben csak lehetséges, direkt a termelő gazda által szállíttatni, vagyis közvetlen összeköttetésbe hozni a termelőket a kincstárral, egy a gazdasági egyesület organumát képezni, a mely organum nem nyeréskedik, hanem tisztán szolgálja a közös érdekeket; bizva, számítva arra, hogy tömeges belépés által a szövetkezetet erőssé, fellépését nyomatékosná fogja tenni. Midőn a gazdasági egyesület figyelmét a már megalakult „magyar gazdák hadsereg ellátási szövetkezete”-re felhívja, kéri, hogy az egyesület hatáskörében oda-hatni sziveskednék, hogy tagjai a szövetkezetbe belépének, esetleg maga a gazdasági egyesület, mint ilyen, vidéki szövetkezetet alakítana. E fontos tárgyan a megye gazdaközönségének az alakítandó szövetkezetbe leendő belépésrei felhívás megtevése határozatott, fölkerve, hogy nyilatkozatukat ez ügyben f. évi december hó 1-ig tegyék meg.

Ezután a titkár jelentést tett a már lapunkban közölt kanca-csikó díjazásról, mely szerint az első díjat Czecz Arthur, a másodikat Velle János gör. kel. esperes nyerte el. Továbbá jelentést tett a nem sikerült ügető-versenyéről, az e lapokban jelzett pályázati feltételek szigorúságát adván szintén okul s e tekintetben azoknak módosítását hozza javaslatba. A választmány ezen kérdésnek megoldását az alapítók nyilatkozatához kötötte. Ezután az egyesületi kertben készletben lévő szőlővesszők eladása felett intézkedve, egy pár indítvány letárgyalásával az ülés bezáratott.

A magyar jelzálog-hitelbank.

A magyar jelzálog-hitelbank kolozsvári expozitúrája, miként előre jeleztük, b. Mansberg Sándor vezetése alatt és az erdélyi gazdasági egyesület által ajánlott bizalmi férfiak, név szerint br. Jósika Sámuel, Szabó József, egyesületi alelnökök, Sigmond Dezső, Bokros Elek országos képviselő és dr. Berde Áron, egyetemi tanár közreműködése mellett csakugyan megkezdte munkásságát. A nevezett bizalmi férfiak a felajánlott ingatlanok értékének megállapítására adnak véleményt. A képviselőség helyisége a középütczában lévő régi harmincad-épület földszinti részén van s hivatalos órákat az expozitúra naponként 9 től 2 óráig tart. Működési köre, miként az a törvényhatósághoz szétküldött köriratban is felvan említve, az összes erdélyi részekre kiterjed. Kölcsönöket ad, első helyű bekebelezés feltétele mellett, földbirtokra és nagyobb városokban fekvő házakra 4½ százalékos záloglevelekben, melyeket az intézet a napi árfolyam arányában leszámítol. Az intézettől csak törlesztési kölcsön nyerhető, még pedig a földbirtokra 42 és fél évre s ez esetben tőketörlesztéssel és jutalékkal együtt 5.65 százalék, az az minden névértékű 100 frt után 5 frt 65 kr.—háza pedig 36 évi törlesztés mellett 6%, az az minden névértékű 100 frt után tőketörlesztéssel és jutalékkal együtt 6 frt fizetendő. A kölcsönt

igénylő közönség szóval vagy levélben, az expozitúrához intézett megkeresésre minden irányban kimerítő felvilágosítást nyer. A kölcsönvételnek nincs közvetítőre szüksége, hanem maga elintézheti az ügyletet. A birtokon vagy házan fekvő előző terheket maga az intézet fizeti ki, illetőleg convertálja a megszavazott kölcsönösszegből, úgy, hogy ez által zálogjoga első helyre jut.

Eddig nálunk a kisebb városokban a pénzintézetek törlesztésre nem adtak házakra kölcsönt, kivéve a Szebenben székelő Albinát. Azonban sajátságos, hogy városunkban az innen vett és ez által kölcsönrel terhelt három ház, ez évben elárvereztetett.

A bécsi császár-látogatás.

A bécsi császár-látogatás — melynek első részleteit lapunk mult számában hoztuk — éénken foglalkoztatja az egész európai sajtót. A németországi lapok általában nagy örömmel írják a két uralkodó toasztjairól. Azt, hogy egymás hadseregeire is poharat emeltek, a szövetség újabb proklamációjának tekintik s úgy írják róla, mint a béke legbiztosabb zálogáról. Egy távirat pedig azt is tudja, hogy a két uralkodó jövőben gyakrabban is találkozni fog, mert Vilmos császár folytatni akarja nagyatyja abbéli szokását, hogy a szövetségben lévő államok uralkodói időről-időre barátságosan találkozzanak. A mostani látogatást kedélyesen zárja be a vadász-mulatság. Vilmos császár a lainzi vadaskertben nagy szerencsével kezdte meg a vadászatot. Az esős idő dacára is négy nagyobb szarvast, két vaddisznót és egy dämvadat ejtett el. Rudolf trónörökös el sem süttötte a puskáját, udvariasan a vendég császárnak engedve át minden előkerült vadat.

Ezután a műrztégi vadász-kastélyba rándultak, a mely egy órányira van a neubergi vasut-állomástól. A vadászat programja az esős idő miatt megváltozott. A hegyeket hó borítván, elmaradt a tervezett zerge-vadászat. Innen az egész társaság Neuberg felé indult Vilmos császár kíséretével. Rövid időzés után a külön udvari vonaton távozólag a császár és a király bucsuja a leszivélyesebb volt, háromszor megölelték és megcsókolták egymást. A császár bucsut vett a szász királytól és Lipót hercegtől is. A vasuti kocsi-ban Vilmos császár még egyszer megemelte kalapját bucsuzásul, mire a vonat elindult. Ezután a király Ő felsége, a többi fejedelmi személyiségek és a kíséret tagjai elutaztak Bécsbe.

Ezalatt Bismarck herceg fia, gr. Bismarck Herbert német államminiszter Budapestre utazott. A gróf tudvalevőleg Vilmos császárt kíséri fejedelm látogató útjában s azt az időt, melyet a császár Stíriában tölt vadászaton, Magyarország meglátogatására használta fel. Szögyény-Marich László külügyi osztályfőnök és báró Plesen budapesti német főkonzul társaságában érkezett meg s az utóbbinál volt szállva. Gróf Bismarck Herbert nagyon hasonlít atyjára, magas termetű, vállas férfiú, szigorú komoly arczczal. Tiszteletére Tisza Kálmán kormányelnök a nemzeti kaszinó kis földszinti termében ebédet adott, melyen a miniszterek, Szögyény-Marich László osztályfőnök, gr. Pejacevich hadtestparancsnok, ifj. gr. Andrássy Gyula orsz. képviselő és Plesen főkonzul vettek részt. Az asztalfőn gr. Bismarck Herbert ült, jobbra báró Orczy miniszter, balra tőle Tisza Kálmán kormányelnök, szembe vele Szögyény-László foglaltak helyet. A kis társaság kilencz óráig maradt együtt a legkedélyesebb és legkellemesebb hangulatban. Toaszt nem volt, de egymás egészségére kocintottak. Tisza Kálmán a felett való örömeinek adott kifejezést, hogy e kiváló államférfiut körünkben üdvözölheti. Bismarck megjegyzi: kétszeresen sajnálja most, hogy csak ily rövid időig maradhat a vendégszerető magyarok körében, miután itt oly jól érzi magát, de teendői máshová hívják. Kilencz óra után a társaság rövid időre felment a kaszinó társalgó termeibe és 10 órakor gr. Bismarck lakására kocsizott. — Másnap a gróf Diöszegre rándult, gr. Zichy Ferencz birtokára, hol vadászat volt. Onnan elutazott, hogy Vilmos császárt tovább kísérje Rómába.

A külföldi sajtó sokat foglalkozik a találkozással és gr. Taaffe mellőzése sok újabb magyarázatokra ad okot. Legujabban a „Times” fűzi hozzá azt a megjegyzést, hogy a német császár nem helyesli gr. Taaffe szlávbarát politikáját. Annál jobban kitüntötte a császár a magya-

rokat, Tisza Kálmán kormányelnököt; kinek sajtókezüleg adta át a fekete-sasrend nagykeresztjét. Sohasem mulasztotta el „magyar király” címét is odatenni a hivatalos megszólításokhoz, kifejezve ezzel, hogy a szövetségnek szilárdabb alapja van Magyarországon, mint a szláv fajok aspirációi által elfoglalt Ausztriában. Ily értelmű tudósításokat kapott Bismarck herczeg is fűtől.

Tere-fere.

Ki a hibás?

Ugoesa non koronát, Zolyom non bibit, az régi dolog; de, hogy Szamosujvár nem fogad, azt csak most tudtuk meg.

Nagy püspök fogásra készültek Szamosujvárt. Mert a mi igaz, az igaz. Az örmények nemcsak jó hazafiak, de jó katolikusok is.

Most az egyszer azonban felsültek.

Megparancsolták a kukoricza-csészőknék, hogy a málészedés szeptember 6-án legyen, nemkülönben a lakosságnak is, nehogy a püspöki kocsi holmi malé hordó igavonások által zavarják.

Kiadták a rendeletet, hogy szeptember 8-án nincs betivásár, nehogy valamiképen a püspöki kocsit ártatlan báránnyá felhalmozott bőrébe ütközzék.

Megrendelték, hogy minden háztulajdonos nemzeti lobogót tegyen a házára.

Minden el lévő igazítva, teljes reménnyel kiálthattak fel: Habemus episcopum!

De óh forgandó kereke a szerencsének, melyet Fortuna oly gyatrán hajtogat, miért akartad te másképen végbemenendőnek azt, a mit elméletben oly szépen kieszeltek!?

Miért akartad te, hogy azok a szép fogadó dikciók, melyek elmondandók valának, a zsebben rekedjenek?

Miért akartad te, hogy a végig lobogózott utcákon diszruhás urak és hölgyek helyett lézengő népség járjon fel s alá?

Miért — mert!

Hát ki tehet arról, hogy a főgondnoki ebéd Deésen rövidebb ideig tartott, mint a hogy — gondolták.

Ki tehet arról, hogy a fekete kávénak utolsó kortyántása is már fél háromkor délután ki volt iva? Ki tehet arról, hogy nem lévén semmi dolog és ellévén végezve Deésen minden, utnak indult a főpásztori menet?

Ki a hibás?

Krémer a főgondnok, a ki nem noszogatta a püspököt, hogy meradjon még Deésen?

Vagy a kerületi esperes, hogy miért nem telegrafálta meg, hogy az ebéd rövidebb ideig tartván, a menet hamarabb ott lesz?

Vagy a gróf Kornis tüzes paripái, melyek délezzel fejbolíntgatások közt gyorsabban ragadták magukkal a főpásztori terhet.

Vagy a szamosujváriak, mert nem voltak elég czirkumspektusok?

Azt találja ki az „Ellenzék” levelezője, ki azt írta, hogy a deésiek újból czégért ütek Szamosujvárból, s hogy az egész dolog rút kijátzás volt stb.

Ugyan kinek állana az érdekében, hogy a püspököt ne fogadják ünnepélyesen, csak nem a főgondnoknak, a ki a püspököknek régi házi gazdája.

Sem a kerületi esperesnek, ki alárendeltje és fia Krisztusban!

Oh te hibáztatott főgondnok, emeld fel a te főgondnoki botodat és sújtsd vele irgalmatlanul azt, a ki téged okoz!

Kerületednek ájtatos esperesse, emelkedj fel a te kerületi méltóságod piedestáljára és kiálts egy pompás anathemat arra, a ki téged okoz.

Ki tehet arról, hogy a menet 3 órakor beérkezett Szamosujvárra s a város végén várta a fogadtatást, mert néptömeget látott; de meggyőződött, hogy e néptömeg a teve és majmot mutogató Szalamucciót nézi.

Ki tehet arról, hogy „a 6 vargából álló diszbanderium” czirkumspectusabb volt és szinte Rettegig lovagolt előre, hogy lássa mikor indulnak onnan Deés felé.

Ki tehet arról, hogy Deés város polgármestere szinte egy óráig izzadt diszmagyarruha potyogta csöppek közepette, várva a menetet.

Ki tehet arról, hogy világosító szent Gergely tornyából nem látszik az országutra, s a torony legnagyobb harangja nem szólalt meg „in excelsis”?

S végül, ki tehet arról, hogy a szamosujváriak nem küldöttek egy futárt előre, s hogy 3 órakor még a templom is zárva volt.

Denique: Harangzúgás, taraczklovés, örmörivalgás, az uri fogatok hosszú sora, ünnepélyes dikciók, fehér ruhás leánykák — fucsos!

Ki a hibás?

Senki más, mint a püspök, miért nem ebédelt hosszásabban.

Miamanó.

VEGYESEK.

— **Adóbehajtás.** Szolnok-Dobokavármegye közigazgatási bizottsága f. hó 13-án tartott ülésében a jelenlevő kir. adófelügyelő indítványára

mindazon községi elöljárók ellen, kiknek mulasztása folytán a közadók igazolatlanul felszaporodtak, a felelősséget kimondotta.

— **Időjárásunk** nagyon változó. Közelebbi napjaink rendkívüli melegek, mondhatni nyáriak voltak. Bárha e hét közepén elborult s csüörtökön délelőtt egy kis futó-esőnk is volt, mindemellett is ennek befolyása alatt a lég hőmérséke olyannyira leesett, hogy a dértől féltünk; de a képződött ködpára fölszállása következtében attól meg lettünk kimélve.

— **A deési polg. fuiskola gazdasági gyakorló-kertje** ideai terményei: 1—2 éves alma és körte szépen nevelt oltványok (batul, pónyik, ősi pergament), továbbá jól sikerült zöldségek (murok, petrezselyem, zeller, csekla, pasztinák, téli karaláb, vörös káposzta és takarmány-répa) jutányosan elárusítottak. Értekezhetni Daday István-nal, mint kertkezelővel.

— **Szinészet.** De nem Deésen, hanem valahol másutt. Szabadhegyi Aladár kapta volt meg az itteni nemzeti színházat, de több helyre pályázott s úgy gondolta, hogy a hol jobb téli álmást kap, hát oda szegődik. Uglátszik, hogy megérezte a sáfrányillatot, mert — a mint olvasuk — télire Kecskemétre pályázott, a hol kedvező körülmények és jobb kilátások közt fog megtelepedni.

— **Szini előadás** lesz Deésen holnap a nemzeti színházban. Műkedvelők fogják előadni Szigligetinek „Fenn az ernyő, nincsen kas” című vigjátékát. Miután másnap megyei közgyűlés lesz és sok vidéki fog Deésre ez alkalommal jönni, ajánljuk figyelmükbe az előadást, mert a jótékony cél a színházi alap, mely bizony rászorul a közönség támogatására. A darab jól be van tanulva s remélhető, hogy a közönség egy kellemes estét fog eltölteni.

— **Gyilkosság.** Kupsalfalvi körjegyző idősebb Fülöp János e hó 12-én Deésen járt különböző hivatalos és magán ügyekben. Dolgát végezve este hazautazott, azonban utközben rálöttek és ő életlenül esett hátra a szekérbe s úgy szállították haza. A nyomozat erőiesen megindult, de lapunk zártáig még semmi biztos hír.

— **A vértanuk emlékeztetése** nagyszámu közönség kegyeletes részvéte mellett tartották meg a gyászmisét Budapesten, a Ferenczrendiek templomában. Az ünnepi requiemet megelőzőleg gr. Batthyány Géza és neje mondattak gyászmisét gr. Batthyány Lajos lelkiüdveért. Tíz órakor következett a nagy requiem. A templom szentélyében díszes ravatal állt, délszaki növényekkel ékítve, számos égő gyertyától környezve; honvédszék, meztelen kard, a nemzeti czimer s a tizenhárom aradi vértanú arc képe volt a ravatalra helyezve, mellette pedig a honvédmennyé egyenruhás tagjai s a honvéd-agharcos egyletek képezték sorfalat. A fekete posztóval bevont első padsorokban ott voltak: Damjanich János özvegye, továbbá Pöltenberg leánya férj. Fachk Gedóné urnő. Klapka György tábornok stb. A honvédegyletek központi bizottságának tagjai Degré Alajos alelnök vezetése mellett számos régi honvéd, az egyetemi ifjuság testületileg, a „Szózat” és himnusz éneklése mellett vonult a templomba. A gyászmisét Bán Sándor Ferenczrendi házfőnök mondta nagy segédlettel s mise alatt a khoruson magyar gyászdalokat zengtek, orgonakiséret mellett. Az istentisztelet után az egyetemi ifjuság a templom előtt a „Szózat”-ot zengte el. — A vidéken is több helyen megülték október 6-dikát, különösen ünnepélyesen Aradon, hol istentisztelet után kivonultak a gyászos emlékü helyre s gyászdalok, emlékbeszédek kíséretében elhelyezték a koszorukat. Szegeden, Debreczenben, Nagyváradon, Miskolczon szintén rendeztek gyászünnepélyt.

— **A deési rabsegélyző egyesület** alapszabályait a belügyminiszter megerősítette.

— **A szolnok-dobokavármegyei magyar nemzeti színház** tulajdonát képező 1 fotel, 6 szék, 2 klarinét, 1 posaun, 1 triangulum, 2 trombita, 1 nagybőgő, 1 kisbőgő, folyó október hó 18-án d. u. 4 órakor a színház udvarán nyilvános árverésen eladatik. Mire az érdeklődők figyelmét felhívjuk.

— **Figyelmeztetés.** A magyar leszámítoló és pénzváltó bank fővárosi közraktárai Budapesten áruberaktározásokat ismét elfogadnak, mire olvasóinkat különösen figyelmeztetjük.

— **Apró hírek.** A magyar írók segélyegylete a közelebbi évnegyedben igen jelentékeny támogatásban részesült. Alapja e három hó alatt 7331 forinttal emelkedett. — **Pestmegye** nem tette „ad acta” az E. M. K. E. felhívását, mint Pozsonymegye. Alispánja azzal küldte ki a járási főszolgabíróknak s a rendezett tanácsú városok polgármestereinek, hogy járáruk területén lévő urhölgyeknek gyűjtés eszközlése végett osszák ki. — **Gróf Kálmok Gusztáv** külügyminiszternél diplomáciai ebéd volt, melyre herczeg Reuss, gr. Bismarck Herbert, gr. Andrássy Gyula s több osztrák-magyar diplomata és a német császár kíséretének főbb tagjai voltak hivatalosak. — **A közoktatásügyi miniszter** ujabban több görög keleti román lelkésznek 50—80 frtnyi államsegélyt engedélyezett. — **A beszterczei magyar műkedvelők** sikerült mulatságot rendeztek. A terem egészen megtelt hallgatósággal. — **A képviselőházban**

a kormány hír szerint még ez évben nemcsak a költségvetést és a regale-megváltásról szóló törvényjavaslatot terjeszti elő, hanem a mezei rendőrségről, bűnvádi eljárásról, a bíróságok fegyelmi eljárásáról és a közmunkaváltásról szólókat is. — **Alsó-Fehérmegye birtokosai** kimondták értekezletükön, hogy a regale-megváltást nem tartják kívánatosnak, egyébként pedig az erdélyi gazdasági egyesület emlékiratát pártolják. — **A magyar államvasutak** dunaparti pályaudvara úgy tul van tömve árukkal, hogy dunai továbbszállításra szánt árukat nem vesz föl. — **A magyar gazdasszonyok országos egyesülete** özv. Damjanich Jánosné urnő elnökle alatt ülést tartott. Az elnök fájdalom hangon emlékezett meg az egyesület nemrég elhunyt pártfogójáról: gróf Batthyány Lajosnéról, s indítványára az egyesület jegyzőkönyvileg is kifejezést adott részvételének. Elhatározták aztán, hogy testületileg jelennek meg a requiemben. A templomban felállított ravatalra az egyesület díszes koszorút helyezett e felirattal: „A magyar gazdasszonyok országos egylete özv. Batthyány Lajosnénak mély tisztelete és hálája jeléül.” — **Krajczáros levelező-lapok** is fognak ezután járni a postán. Csak-hogy az írásbeli közleményekre szánt hely kisebb lesz, mint a két krajczáros levelező lapokon; s a czimzett a mi sorainkkal együtt valami kereskedő-czég hirdetését is megkapja. — **Berlini lapok** nagy melegséggel szólnak a bécsi ünnepélyekről s a szíves, baráti fogadásról, melyben Vilmos császár ott részesült. — **Boulanger** tábornok e napokban visszaérkezett Párisba s nem volt semmi tüntetés, mert nem abba a pályaházba érkezett, a hol hivei várták.

Prózaik versek.

Teheti, me' vasúti!

Arany sipkás vitéz, vallásra vasuti, — elmegy minapába' új szállást fogadni. — Sok járkálás után, — egy nagy házon aztán, megakad a szeme; — báró Böckingham lakik mostan benne. — Benyt a szobába, jó reggelt báró! — szállást jöttem nézni; de mint látom, — kutyafikom! — ez nem nekem való. — Habár kívül nagy, belül szűk, szegényes, — Pedig az én butorom nagyon kényes, fényes. — Há? mondja meg csak báró, — mikép lehet, — hogy a kelmed — butora oly gyarló? — Hiszen egy bárónak, — piczulák potyognak, — vehetne jobbakat magának. — Nézné meg csak milyen szép, fényes az enyém, — részletfizetésre a tavasszal vevém. — Tessék hozzám jönni, szerezzem örömet, — haben sic gehört? — Nézze meg, hogy milyen butort vásároltam, — az ángáriákat már rég lekvittoltam. — En azt mind elhiszem, így felel a báró; — itt szegény az eklézsia, pap a harangozó. — Hanem azért elmegyek, — ennek nagyon örvendek, megnézem a butort, — hátha részletfizetésre — jó hosszú időre csinálhatok kontót. — Nagyon örülök, hat mich sehr gefreut; — tessék csak eljönni, ich wohne nicht weit!

El is megy a báró, inast visz magával, — belép a szobába — vasuti ur várja, jó vendéglátással. — Örülök báró ur, de mit akar ez inas? — Menjen a konyhába, — ott az almárjomba' — papramorgó várja, gyógyul tőle a has. — Hagyja el moszjő, ő velem szokott lenni, — a szép butorokat megtudja becsülni. — Na nézze báró ur, ez a tulajdonom, — ez aztán a butor, nagyszerű — abion! — Nézze milyen kasztni, 100 forintot adtam — részletfizetésre, de már lekvittoltam, — a mint mondtam. — Nagyot néz a báró, enyje kutyafikom, — tessék itt a végzés, a butort lefoglalom. — András bá', mondja csak, mit ér ez a kasztni? — kelmednek a feje nem ciznege-fogó, ki tudja fundálni. — Fejét vakarintja, — András bá' s aszongya, — vagy 25 florest megér kutyafikom, könnyű kitanálni. — Nagyot prűszköl erre vasuti uraság, — hisz a kasztni 100 forint volt, mert igazi jószág.

Hogy hol van a morál, — könnyű észrevenni: másnak a jószágát nem szép becsmérelni, — végre-hajtó előtt nem jó dicsekedni. **Abrincs.**

HIVATALOS RÉSZ.

Szolnok-Dobokavármegye alispánjától.

Szám: 13,090—1888.

Mindenik főszolgabírónak!

A cs. és kir. 12-ik hadtest Intendaturájának átirata szerint a cs. és kir. hadcsapatok — valamint ezeknek és a m. kir. honvédsapatok élelmi szükségleteinek közös biztosítása iránt folyó évi október hó 12-től kezdődőleg, december 31-ig a vármegye levéltárában megtekinthető hirdetményben kijelölt helyeken és feltételek mellett nyilvános tárgyalás fog tartatni.

Miről közhirrre tétel végett ezennel értesitem.

Deésen, 1888. évi október 4-én.

Szarvadi Pál, kir. tan.-alispán.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:

KOVÁCS SAMU.

Hirdetések.

Szám: 5374—1888. polg. (237)1—3

Hirdetmény. Ifjabb Molnár Sándor és érdektársainak a domokosi összes birtokosság ellen — az ottani határ tagosításának elrendelése iránti kérelmére tárgyalási határnapul kitűzetik folyó év november hó 28-ik napjának reggeli 9 órája Domokoson a helyszínére. Hova összes érdekeltek a kimaradásból eredhető joghátrányok terhe alatt megidéztenek. — A deési kir. törvényszéknek, 1888. október hó 3-án tartott üléséből.

Szám: 1241—1888. (236)2—2

Árverezési hirdetmény,

Mely mellett Szék város nagyközség előljárósága — a képviselőtestületnek 27—1888. szám alatti határozata folytán — ezenel köztudomásra juttatja, miszerint a község tulajdonát képező és az erdő-üzem tervszerint kihasználni engedélyezett 62¹³ kat. hold területű 14 éves saj-erdő, — zalamint 3² kat hold területű 30 éves szálas erdőfőterméke — összesen 1200 forint becsárban folyó 1888. év október hó 25-én és következő napjain, mindenkor délelőtti 10 órától kezdődőleg tartandó nyilvános árverezésen itt, a helyszínén elfogadtatni.

Mire árverezni kívánók azzal hivatnak meg, hogy a fenn jelzett erdőterületek faterméke különböző becsár melletti apróbb táblákra levén felosztva, minden egyes tábla felett külön árverés fog tartatni, és hogy az árverezés részletes feltételei hivatalos órák alstt a jegyzői irodában megtekinthetők.

Szék város nagyközség előljárósága
Széken, 1888. október hó 2-án.

Budai Mihály,
főjegyző.

Sallai András,
főbíró.

Szám: 7019—1888. (238)1—3

Pályázati hirdetmény.

Lemondás folytán üresedésbe jött, 150 frt évi fizetés és 50 frt lakbér javadalmazással összekötött vasas-szentiványi körjegyzősegédi állásra, ezennel pályázatot nyitok.

Felhivom mindazokat kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy képességi, honossági és születési bizonyítványaikkal felszerelt folyamodványaikat folyó évi november hó 3-ik napjának d. e. 11 órájáig alólirhoz annál bizonyosabban adják be, mivel a később érkezendők figyelembe vétetni nem fognak.

A választás határnapjáról érdekelt községek képviselőtestületei később fognak értesítettetni.

Kékes, 1888. október hó 9-ikén.

Kékesi járás főszolgabírótól.

Nagy Lajos, főszolgabíró.

Szám: 4091—1888. tkvi. (239)1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A deési kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Tóth Jánosné Mun-

zát Anikó végrehajtónak, Munzát Pável csödtömege végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyben a deési kir. törvényszék (a deési kir. járásbíró) területén lévő Csatán községében és határán fekvő, a csatáni 112. számú tjkvben A. 1. 24. 25. rendsz. alatti házastelek és szántókra az árverést 478 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi október hó 17-ik napján délelőtti 9 órakor Csatán község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók — végrehajtató kivételével — tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881-ik LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt kjr. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. MX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Deésen, 1888. évi augusztus hó 2-ik napján. — A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Németh János,
kir. törvényszéki bíró.

Szám: 346—1888. ár. (240)1—3

Hirdetmény.

Az alólirt árvaszék részéről ezennel közhirre tétetik, hogy Szamosujvárt elhalt Korbuly Miklós hagyatéka leltárának néhány tétele alatt több, állítólagos zálogtárgyak vannak felvéve.

Minélfogva a netaláni érdekeltek felhivatnak, hogy igazolható zálogtárgyaikat folyó évi november hó 7-ik napjáig váltsák ki, mert ellenesetben azok a jelzett napon délelőtti 10 órakor a városi pénztár hivatali helyiségében a hagyatéka javára nyilvánosan elfognak árvereztetni.

Szamosujvár sz. kir. város árvaszékének, 1888. szeptember 27-én tartott üléséből.

Placsintár Dávid,
polgármester.

Mihály Imre,
jegyző.

A deési (228)3—3 takarékpénztár 1888. év október hó 16-án d. u. 4 órakor saját helyiségében tartja meg rendkívüli közgyűlését.

TÁRGYAI:

1. Módosított alapszabályok felolvasása.
2. Kovács Mózes nyúgdíjazására vonatkozó előterjesztés.
3. Az ideiglenesen alkalmazott könyvvezetőre vonatkozó előterjesztés.
4. Indítványok.

A fennirt gyűlésre a t. cz. részvényeseket tiszteletteljesen fölhívja személyesen vagy meghatalmazottjaik által megjelenni. Deés, 1888. szeptember hó 27-én.

A deési takarékpénztár igazgatósága.

Szám: 8486—1888.

(241)1—3

Pályázati hirdetmény.

Szolnok-Dobokavármegye csáki-gorbói járásában a pánczélcsehi kórorvosi állás — melyhez 25 község tartozik — betöltendő lévén, arra ezennel pályázat nyittatik. A látogatási díjon kívül 400 frt fizetés és 200 frt utazási járandósággal van megállapítva.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1886. évi XXII-ik t.-cz. 74. §-ában megjelölt, illetve 1883. évi I. t.-cz. 9. §-a és az 1876. évi XIV. t.-cz. 143. §-a értelmében szabályszerűen felszerelt kérvényeiket alólirhoz, bezárólag folyó évi november 20-ikig anynyival is inkább nyujtsák be, mert a később érkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

A választás később 8—10 nap alatt fog megtartatni.

A járás főszolgabírájától.

Cs-Gorbó, 1888. október 7-én.

Vállya Ferencz, főszolgabíró.

ELADÓ

— egy majdnem új zongora —

igen szép kiállítás- és csengő tiszta hanggal.
Bécsi gyártmány.

1—2(242) **Ára: 350 forint.**
— Fizetés megegyezés szerint. —

Schmidt állatorvosnál Bilakon.

Szám: 4804—1888. tkvi.

(227)3—3

Árverési hirdetményi kivonat.

A deési kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a szamosujvári Kiségitő Takarékpénztár végrehajtónak id. Márkovics István hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 800 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyben a deési kir. törvényszék (a deési kir. járásbíró) területén lévő, Mikeháza község határában fekvő, a mikeházai 97. sz. tjkvben A. 1—58. 60—64. 66—115. és 117—133. rendszám alatt foglalt egész ingatlanokra 3625 frt, a mikeházai 7. számú tjkvben A. I. 21. 24. rendsz. egész ingatlanokra 193 frt és a 33. sz. tjkvben A. 1. 2. rendszámból illető ⁴⁶³/₂₈₈₀-ad rész jutalékra 165 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888-ik évi december hó 10-ik napján délelőtti 9 órakor Mikeháza község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók — végrehajtató kivételével — tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1888. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A deési kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságtól, 1888. augusztus hó 25-én.

Németh János, kir. törvényszéki bíró.

AZ ÉPÍTŐ NAGYKÖZÖNSÉG ÉPÍTŐMESTEREK ÉS FAKERESKEDŐK FIGYELMÉBE!

Mindennemű épületfát, deszkát, léczet, zsindelyt, sodrony- és zsindelyszeget, épületvasalást

DEÉSEN, NIK FERENCZ

cégem alatti raktáromban a legnagyobb mennyiségben készletben tartok és a lehető legjútányosabb árszámitás mellett ajánlok.

Nik Ferencz.